

PROGRAM

Jean-Phillippe Rameau
(1683 – 1764) **Gavotte med seks variationer i A dur (1726/7)**

Ferruccio Busoni
(1866 – 1924) **Chaconne i d-mol efter J.S. Bach (1893)**

César Franck
(1822 – 1890) **Præludium, Korol & Fuga (1884)**

Pause

Fryderyk F. Chopin
(1810 – 1849) **Barcarole op. 60 (1845/6)**
Mazurka op. 63 (2) (1846) &
op. 30(4) (1836/7)
Ballade nr. 3 i As-dur, op. 47 (1841)

Enrique Granados
(1867 – 1916) **Goyescas, op. 11 (1911)**
Quejas, ó la maja y el ruiseñor
El amor y la muerte
El pelele

Benjamin Grosvenor

Aftenens pianist tilhører afgjort den yngre generation, men er ikke desto mindre allerede en etableret stjerne. Benjamin Grosvenor (f. 1992) begyndte at studere klaver hos sin mor i en alder af seks. Grosvenor studerede senere på Royal Academy of Music. Efter sin eksamen i 2012 modtog han Queen's Award for Excellence som den bedste "all-round elev" i denne årgang. I maj 2003 gav Grosvenor sin første fulde koncert i en lokal kirke. Samme år spillede han Mozarts Klaverkoncert nr. 21 ("Elvira Madigan") med Westcliff Sinfonia. Siden da har han givet mange højprofilerede koncerter i Europa og USA. Koncerterne blev bl.a. spillet i Royal Albert Hall, Wigmore Hall, Barbican Centre, Usher Hall, Carnegie Hall og Symphony Hall. Grosvenor har optrådt med orkestre som Royal Philharmonic Orchestra, Scottish String Ensemble, New York Youth Symphony, Bournemouth Symphony Orchestra, Philharmonia Orchestra, og English Chamber Orchestra med værker af Mozart, Grieg, Ravel, Britten og Chopin. Som den yngste nogensinde debuterede han på BBC Proms som solist ved åbningsaftenen, hvor han spillede Liszts 2. klaverkoncert og senere i denne koncertrække Brittens klaverkoncert med National Youth Orchestra. Han har modtaget en regn af priser og hans pladeudgivelser er ligeledes meget roste. Da Grosvenor i en alder af 19 år skrev kontrakt med pladeselskabet Decca, blev han den yngste kunstner, som dette selskab havde engageret. Som aftenens program vidner om, er Grosvenor dog ikke bare en ung, fremadstormende kunstner, men også en pianist med et usædvanligt bredt repertoire.

Blandt aftenens værker er det nok især Granados' Goyescas og J.S. Bachs Chaconne i d-mol "adapteret" for klaver af Busoni som fortjener en nærmere omtale.

Goyescas suiten er inspireret af den spanske maler Francisco Goya. Imidlertid er der ingen kendt relation mellem de enkelte satser og billeder af Goya. Titlerne på satserne ("Pigen og nattergalen, "Kærlighed og død" og "Stråmanden") kan måske med nogen ret tænkes ind i Goyas billedunivers af kontrasterne i det spanske samfund under Napoleonskrigene. Musikken er teknisk krævende

med sine mange ornamentter. Dette til trods er værket Granados' mest kendte og standard i det romantiske repertoire. Som en skæbnens ironi blev Granados ligesom Goya også førstehandsvidne til krigens gru. På tilbagevejen fra en koncert i The White House i 1916 for Præsident Wilson blev skibet torpederet og sank delvist. Granados mistede livet i forsøget på at redde sin hustru.

Den næsten jævnaldrende komponist havde med sit fulde navn Ferruccio Dante Michelangelo Benvenuto Busoni dårligt mulighed for at skjule kunstnerisk ambition. Busoni var allerede i en meget tidlig alder på scenen som pianist og kom til at kende både Liszt og Brahms. I øvrigt var han modstander af Første Verdenskrig og nægtede at opføre musik i lande, der var part i krigen. Som komponist blev han bannerfører for den ny musik med påberåbelse af en ny æstetik. Det kan derfor umiddelbart overraske, at Busoni i sin samtid mest blev kendt for "adapteringer" af Bachs orgel- og violinstykker for klaver - endda i en sådan grad at mange troede at hans navn simpelt hen var "Bach-Busoni", som adapteringernes komponist ofte blev anført i programmerne (men af samme årsag ikke i denne aften's program!). Som det formodentlig vil være klart fra fremførelsen, er der imidlertid tale om en ganske vidtgående udvidelse af det musikalske indhold i Bachs chaconne, der jo er for solo violin. Nogle vil måske føle, at Busoni hermed udviser mangel på respekt for et af den klassiske musiks største koryfæer. På den anden side er Busonis stykke også en realistisk erkendelse af chaconnens musikalske idé - en idé, som violinen smukt lader antyde, men som flygelet har helt anderledes muligheder for rumligt at forløse. På den måde var Busoni måske ganske tæt på både Bach og andre barokmusikere, der ikke i samme grad som senere, komponerede for specifikke instrumenter, men snarere tillod anvendelse af musikalske stykker og idéer i den "iscenesættelse", der var praktisk.

T. Vorup-Jensen

MUSIKHUSET AARHUS

LILLE SAL • SØNDAG DEN 11. januar 2015

Benjamin Grosvenor

**aarhus
musikforening**